

α 1670. Κατά τὸ ἔτος τοῦτο Ἡωνης Αντώνιος Καμίλλης προκχείς κ' ἦν ἐπι-
σημὴν Μήλου ἐχειρολογήθη κ' Νάξου ἐν τῇ καὶ τῇ κασάβας καὶ ἐξαιρίσιν ὑπὸ
μοῖον τοῦ ἀρχιεπισκόπου τοῦ Νάξου, ὅς μὴ διακρίμενος φιδίως δὲ ἡμεῖς νὰ
χειρολογήσῃ αὐτόν. ἀλλ' ἡμεῖς συνεβουλεύσαμεν νὰ χειρολογήσῃ αὐτόν, ἀφ' οὗ ἡ προ-
παγάνδα διέλασεν. οὗτο δὲ κ' ἐγένετο [βιβλ. καπουμ. σ. 97.]

Ἐν ὑποσημ. ὁ Ζερβίνος προστίθει: Ὁ Καμίλλης ἦν ἀνὴρ Χίος, ἐδιδάχθη κ' ἐν τῇ ῥώμῃ
αὐτοῦ τῇ προπαγάνδῃ, χειρολογήθη δὲ ἱερῶς ἀφίειτο κ' Νάξου εἰς τὸ ἐγίνετο γεγραμμένῃ
τῇ φραγμῇ ἀρχιεπισκόπου Νάξου, ἔτη 1632 ἢ ἔδη γεγραμμένῃ. [βιβλ. μοναχ. σ. 67]. Ἐξ-
αίτη ἐπίσημος Μήλου ἔτη 1670 ἢ ἐχειρολογήθη παρὰ μόνον τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς
νήσου Βαρθολομαίῳ Πόλλῃ, καίτοι τοῦ πύργου διακρίνῃ ἐχθρῶς πρὸς αὐτόν. . . . Ὁ Ἀ-
λέξανδρος Λοκατέλλης σημειοῦται, ἔτη 1686, ὅτι προσεγγίζουσα τῇ Κοσσυφοπολὶς, ὁ ἐπίσκο-
πος Μήλου Καμίλλης (καθ' ὃν ἀληθινότητα κ' τὸν δόξαν) ἐπέλεψεν κ' τὰ ἀγαθὰ νὰ ἀνα-
σφαγῶσι πρὸς τῇ τιμῇ, τῇ παρῶν, τοῦ σαββάτου κ' τῇ μετὰ εἰς ἐβδόμῃ, διότι
ὁ δόξαν διακρίνῃ κ' Μήλῃ. (Alessandro Locatelli, Racconto storico della Vene-
ta guerra in Levante, Colonia 1691, part I, p. 295-296.). Ὁ Τουρνεφόρτος ση-
μειοῦται ὅτι ἡ ἐκκλήσις τῆς Μήλου εἶχε ἐκείνῃ πωλίσματα σιδηρῶν, ἀνα' πᾶν

ἵλοι, πρόσδοτον, ἄλλοι δὲ εἶχε πινλακούσια, ἄλλα μὲν τὸν πόλεμον τῆς Κεφῆς, ὁ συντάξας
νοσ διέλαξε νὰ ἐξέλασθῶσι τὰ γράμματα ὑπερόχης, ὁ δὲ ἐπίσημος Μήδου, κατὰ βούλη-
σιν τῶν ἡμετέρων κατέχευε τὴν ὑπόστασιν Ποδύκιον (Ποδύκιον) ἐξέβη αὐτὴν γράμματα, ὅτε
ἡ νύκτα ἐπελήθη ἀντὶ πινλακούσιων συνέδων. ὁ ἡγευτικὸς ἐπίσημος ἀπὸ θανὲ ἰσοσύνταξ
ἡ δὲ ἐνέχευσε τὰ συνέχῃ καὶ τὰ ἐνδύματα τῆς ἐπιστομῆς. (Z.P. Tournefort, Relation d'un
voyage du Levant, tom. I p. 59.) ἡ ἀλήθεια εἶχε οὕτω: ὁ Καμύζης ἀπὸ θανὲ πρόσ-
δοτον ἵλοι ὁ ἡγευτικὸς φράγμα ἐπίσημος Μήδου. ἡ φράγμα ἐπίσημος Μήδου εἶχε, ἀνα-
πάν ἵλοι, μικρὴν πρόσδοτον, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ 15 τοῦ πόλεμος Τούρκων πρὸς Βενιζόου (1684-1699)
οἱ ἡμετέροι ἐνέχευσε τοῦ Ἀμύνου τῆς νήσου, ὡς δὲ διηγεῖται ἐπιστομῆς τῆς ἐπιστομῆς ἀντὶ
πάν ἵλοι, διὰ 150 ρεάδια ἀποδομένον ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, ἡ δὲ ἀποδομένη εἶχε ἡμετέροι
συστάς τὴν περικυμένην τῆς Κεφῆς ὑπόστασιν Ποδύκιον (Ποδύκιον), ἐξ ἧς ὁ ἐπίσημος εἶχε πρόσδο-
τον ἀντὶ πάν ἵλοι, 130 ρεάδια, ἀπὸ τοῦ δὲ ὅλη πρόσδοτον τῆς ἐπιστομῆς, ἀντὶ πάν ἵλοι, καὶ ρεάδια
πρὸς τὰ 600, ὑποχρεώται ὅμως ὁ ἐπίσημος καὶ εἶχε δύο ἐκαμπεῖς ἐν τῇ νήσῳ, ἡ δὲ παραβ-
εἶχε τοῦτο ἀρμυρμύς ἐν τῷ ἵλοι ἀντὶ τὸν μόνον ἐκαμπεῖον τῆς ἐπιστομῆς. Τὴν ἡμετέροι τοῦ πόλεμος
(1699) ἀπὸ τῆς δὲ ἐπιστομῆς καὶ, ἀντὶ πάν ἵλοι, δεδομένα 150 ρεάδια ὑπὸ τῶν ἡμετέρων καὶ οὕτω
οἱ κατέχευον τὴν Ποδύκιον, ὡς καὶ νομίζον κατέχευον, οὕτω δὲ ἡ ἐπιστομῆς Μήδου παρ-
εἶχε μὲν μόνον τῇ ἀντὶ πάν ἵλοι πρόσδοτον τῆς. ὁ Καμύζης εἶδε ἀντὶ πάν τὴν πρόσδοτον
τῆς ἐπιστομῆς εἶχε ἀποδομένη ἐξέβη, ἐν ἵλοι καὶ τῇ ὑπόστασιν τῆς ἐπιστομῆς καὶ τὰ συνέχῃ καὶ
τὰ ἀπὸ τῆς ὑπερόχης ἀντὶ 500 ρεάδια. (Andreas Holmström Relatione della visita
di Mito - χίρορε.)